

...for at kunne ...

...for at kunne ...

XVI.

Forslag til Lov

Fisferiet i ferske Vand.

(Fremsat i Landstinget den 5te Oktober 1897 af Landbrugsminister Hage.)

...for at kunne ...

...for at kunne ...

...for at kunne ...

§ 1. Søer, Møer, Bække og andre lignende ferske Vand skal som hidtil Retten til at drive Fisferi alene tilkomme den eller de tilstødende Grundejere, enhver ud for sin Grund og indtil midtstrøms, medmindre der findes anden gyldig Regel, eller nogen har erhvervet en særlig Ret til Fisferi i det pågældende Vand.

Denne Ret maa ikke afstilles fra den tilstødende Grund, og maa ikke bortlejes for længere Tid end 25 Aar ad Gangen. Den Grundejer, der ikke har Ret til Fisferi ud for sin Grund, er berettiget til at forlange Fisferiretten afløst. Afløsningen foregaar ved de Mænd, som i Henhold til Lov om Sagten af 8de Maj 1894, § 2, Lit. b., ere bestilte til at afløse Sagtretten og efter de efter samme Lovbestemmelse, Lit. c. og d., gældende Regler. Undtagne fra Afløsningen ere Fisferirettigheder, der grunde sig paa Lov eller Privilegier.

Kunstigt anlagte Damme, uanset om de staa i Forbindelse med naturlige Vand eller ej, og alle Vand i Enkeltmænds Eje uden Afløb til Sø, Mø eller Strand, ere ikke undergivne de i denne Lovs §§ 2—5 og 8—10 indeholdte Bestemmelser.

§ 2. Dvulstilfælde afgør Landbrugsministeren, om de i denne Lov indeholdte Bestemmelser ere anvendelige paa et Vand eller ikke.

§ 2.

I de i § 1, 1ste Stykke, omhandlede Vand, hvor Retten til Fisferi tilkommer enhver udfor sin Grund eller andre ifølge særlig Afkomst, maa Fiskegaarde eller andre